

NAROČNINA	
Celoletna	\$2.
Poletna	\$1.25
Chicago celo leto	\$2.50
Inozemstvo	\$3.00
SUBSCRIPTION	
One Year	\$2.00
Half Year	\$1.00
Chicago one Year	2.50
Europe	\$3.00

EDINOST

PISARNA

849 W. 22nd St.

Chicago, Ill.

Telephone Canal 98.

Kljuc do zmage je edinost

LIST ZA SLOVENSKI NAROD + GESLO + ZA RESNICO IN PRAVICO

Sloga jači

Geslo tlači

Naslikal
J. J. JERICH

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER OCTOBER 11, 1919, AT POST OFFICE AT CHICAGO ILLINOIS, UNDER THE ACT OF MARCH 3rd 1879.

VOLUME VI. LETO

SREDA, 18. AVGUSTA 1920.

ŠTEV. (NO.) 46

Published and distributed under permit (No. 320) authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Chicago, Ill. — By the Order of the President A. S. Burleson, Postmaster General.

TEDENSKI POLITIČNI PREGLED

WILSON IN RUSKI NAROD

Lenin in Trotzki sta zdjelinila ce lo Rusijo v odločen odporn proti Poljski, ker sta trdila, da hočejo zavezni ki Rusijo razdeliti in uničiti, zato so baje poslali Poljake v Rusijo.

Da bi to združenje razbili, da bi boljševiki ne prišli do moči, zato je Wilson izdal izjavu, da zavezni nika držav sedanje vlade priznali ne bodo, ker to niso možje poštenjaki. Francija je priznala generala Wrangela za to, da bi tako neboljševiški del naroda imel vodnika.

Francija namerava poslati generalu Wrangelu vojaško pomoč.

Francija z nami.

Francija se je izjavila popolnoma solidarno z nami in našo politiko. Zdrženih držav glede Lenine vlade, Francija je zato potrdila vladu generala Wrangela.

Ruske homatije.

Francija je priznala vladu genera la Wrangela in zavrgla boljševiško vladu. Iz Berolina se poroča, da je Moskva odgovorila na to: "Odgovor Rusiji na francosko priznanje genera la Wrangela bude — vojska s Francijo."

General Wrangel je mlad človek, vendar velik junak in se je že v veliko slučajih izkazal kot nevstranjenega jnaka. Zato upajo vlade, da bode združil vse boljševiške elemente v odporn proti boljševikom.

Ruski pogoji Poljski.

Boljševiški pogoji, katere je boljševiška vladu postavila, so popolno uničenje poljske neodvisnosti. Med drugim zahteva popolno kontrolo dežele od strani boljševikov. Boljševiški agentje bi smeli v Poljsko in iz Poljske brez vsakega dovoljenja. Imeli bi popolno svobodo razširjati boljševiške nauke kadar in kjer bi ho tel.

Seveda se bode Poljska branila do zadnjega priznati te pogoje, ker bi to pomenilo njeno uničenje.

Poljska vladu prosi pomoči in posojila od Zdrženih držav. V svoji

prošnji syari cel omikan svet pred boljševiško nevarnostjo. "V najkritičnejsi uru svoje konečne odločitvene bitke se Poljska zaupno obrača k vsem narodom sveta in jih opozarja, da ni njen padec povzročila samo prevelika sila sovražnika, temveč tudi brezbriznost sveta, ki se imenuje, da je demokratičen in da ljubi svobo Vaša brezbriznost bode naj

brže dovolila, kakor leta 1772, 1795, 1831 in 1863, da bodo te čete uničile začetke naše svobode . . . Ali vas toraj ne bode vaša vest vzbudila, da boste kaj storili? . . . Če danes poljska svoboda umrije, bo jutri vaša lahko v nevarnosti" . . .

Ameriški Poljaki za Poljsko.

Ameriški Poljaki so vsi potrti, ko čujejo tako žalostna poročila iz domovine. Veliki odbori so krepko predelu po celi Ameriki, da bi ohranili svoji domovini simpatije Zdrženih držav in da bi navdušili svoje rojake za denarno pomoč. Samo v Chicago je bilo pretrelo nedeljo 48 velikih shodov v ta namen.

Naša letina.

Poljedelski tajnik je izdal uradno poročilo o letošnji letini: Ozimine se je pridelalo 533000.000 bušlov, volne 12.500.000 zavojev, ovsja 402.000.000 bušlov, ječmena 196.000.000 bušlov, rži 77.000.000, pšenice 262.000.000 bušlov.

Nemške bojne ladije.

Tri bojne nemške ladije, plen Z. D., so prišle v luko v New Yorku. Nekaj časa jih bodo kazali ljudstvu, potem jih bodo pa potopili.

Indiana napredovala.

Zvezni statistični rad poroča, da je našel v državi Indiana letos 2,930.544 lidi. Za včerjek kot za 220.000 je dejela napredovala. St. Clod, Minn., ima 15.873, Gary, Ind., 55.378

Rozine.

Od kar imamo prohibicijo in od kar je prišel v veliko ameriških kleti kotel kjer ima ob mesečnem svitu — "Moon shine" (munšajn), marsik hišni oče skrivnostno-slado delo — napredovala je znatno trgovina z "rozinami". Toda naj nikar nihče ne misli, da so začeli Amerikanci v naših suhih časih jesti več potvic. Ne! Pač pa! No, saj veste . . . Samo i zotoka Malage so uvozili 8 milijonov ton rozin od 1. januarja do 30. junija. To priča, kako strašno "suhe" so Zdržene države.

Munšajn.

Baje se ni še nikdar toliko "viske", t. j. žganja prodalo v Z. D., kakor danes, ko imamo prohibicijo. Pretečeni teden je v Chicago prohibicijski agent zajel pošiljatev petnastisoč zabojev "whiskeyja" v vrednosti \$175.000.

DOBILI SMO IZ KRAJA

SVETO PISMO

(Holy Bible)

v slovenskem jeziku, tiskano v ročni obliki v obliki mašne knjige.

Nekaj novega je ta knjiga, cesar do sedaj Slovenci še nismo imeli. Vaska slovenska hiša bi ga moralna imeti.

Rojaki, takoj ga naročite! Cena iztisu je \$2.50.

Anglija in kabel.

Velika večina kabelnih žic čez morje je v oblasti Anglije, tako, da ima Anglija monopol na vse novice, katere gredo po kablu. Te dni so hoteli položiti nov kabel, ki bi vezal Miami, Fla., in zahodno Indijo, toda predsednik Wilson ni dovolil.

Te dni se je ustavnova velika ameriška kompanija, ki namerava tekmovati z Anglijo. Imenuje se All American Co.

13-letni deček se obesil.

William Douglas, 13-letni deček v Chicagi, se je obesil, ker ga je mati okregala. Oče trdi, da je hotel deček samo mater ostrasil. Pri tem se je pa ponesrečil in se v resnici obesil.

Chicaske vende.

Med demokratičnega mesta vlaada veliko nesoglasje. Velik boj je med dvema kandidatoma za mesto deželnega pravdnika. Dosedanji deželnji pravnik Hoyne ima nasprotnika v Mihaelu Igoreju. Kateri bode dobili nominacijo stranke za to mesto se še ne more soditi. Vendor ker je Mr. Schweitzer tako vpliven mož, bode zelo pomagalo Igorejevu proti Mr. Hoyneju.

Varčevanje s papirjem.

Državne oblasti so izdale svarilo, da naj se varčuje s papirjem, posebno naj se papirja ne seziga, temveč naj ga raje prodaja "paper tags" - arjem.

Koliko tiska vlada.

Senator Smoot je pronašel, da je v treh letih naša sedanja vlada, to je predsednik Wilson in njegov kabinet, razposlala po vladni tiskarni 30,144,362 iztisov raznih svojih govorov, kar je stalo vlogo \$442.000.

Drago olje.

V Franklin, Pa., izdeluje neka tovarna olje, katerega stane sod nič več in nič manj kot \$38.400. To olje se rabi za zapestne ure in stane mala stekleničica, ki tehta osmino unce, 75 centov.

Požrtvovalna ljubezen.

V Hot Springs, Ark., je neki W. Bost ustrelil svojega svaka Irwina po nesreči. Da bi mu rešil življenje, dovolil je, da so mu zdravnikvi vzeli cel "pajnt" krvi in jo dali ranjene mu. Toda kljub temu je Irwin umrl. Žrtev je bila zastonj.

Verižniki.

157 verižnikov, t. j. izkoristevalcev, ki so cene raznimi živilom umetno dražili, je bilo kaznovanih letos v Zdrženih državah. Aretiranih je bilo pa 1854 kapitalistov, od katerih je bilo krivim spoznanih 1499.

POLITIČ. PREGLED EVROPE.

Nova balkanska zveza.

Iz Rima se poroča, da se je dosegel popoln spopadan med Jugoslavijo, Rumunijo in Češko-Slovaško glede obrambenih treh držav. Baje se skenila zveza, ki bode skupno branila skupne interese teh treh držav.

D'Annunzio in Reka.

Do popolnega nesporazuma je prišlo med D'Annunzijem in mestno upravo mesta Reka.

D'Annunzio je nagovoril svoje vojake in rekel: "Jaz vam, da je čas, da mesto razglasiti svojo neodvisnost in da razširi svoje meje. Reka ima sedaj iste meje, katere ji je določila Marija Terezija. Človek se čuti, kar bi ga hotel zadusiti.

Imam vroke, da sem preprisan, da mestni narodni svet tega ne bode storili. Zato budem zahteval za to dovoljenje od meščanov samih in ako mi še meščani ne bodo tega dovolili, potem bom pa zapustil mesto predno bode obletnica mojega uhoda v mesto."

Obletnica bode 12. septembra.

Grška.

Veliko iznenadenje je vzbudila pretečeni teden novica, da se je izvršil napad na grškega ministarskega predsednika Venizelosa in da je bil umorjen Oragoumis, bivši grški poslanik v Petrogradu. Venizelos je bil mož, ki je dosegel, da se je moral kralj odpovedati in bežati iz dežele in da se je Grška priklopila zavezniškom v svetovni vojski. Napad na Venizelosa je gotovo delo nemške propagande, ki hoče z vso silo priti na površje in ničiti vse spehe vojske.

Vsi vladitelji stranke, ki nasprotujejo ministarskemu predsedniku Venizelosu, so bili aretirani.

Stranka bivšega kralja in njegovi plačani agentje so s tem popolnoma poroženi.

Bela Kun v Petrograd.

Mažarski židovski boljševiški voditelj Bela Kun je zhezel v Petrograd. Ko se je vracal, ga je Avstrija prijela in poslala nazaj na Rusko.

Veliki nemiri v Dublinu.

V soboto večer so izbruhnili veliki nemiri v Dublinu na Irsku. Vojski so ubili nekega dečka Farrella. Ko se je ta oddelek prikazal pred gradom, napadla ga je razjarjena množica in prišlo bi bilo do burnih nemirov, ko bi Sir Feinoveci ne porimili slednjici množico.

Spor med Anglijo in Francijo.

Razmere med Anglijo in Francijo so vedno bolj napet. Pretečeni teden bi se imela sestati oba ministarska predsednika, Milnerand in Lloyd George, vendar se je preložila. Da se počaka poročil iz Minska o rusko-poljskih pogajanjih.

IZ KATOLIŠKEGA SVETA.

Papež padel?

Vsi listi so poročali, da se je papež spodtaknil in padel ter se ranil na kolenu. — Papežev tajnik Msgr. Cerratti je izjavil, da je ta novica popolnoma izmišljena.

Katoliško dijaštv.

Ideja, ki se je sprožila v Zagrebu in se je realizirala na Orlovske tabore v Mariboru, je našla velik odnos po celi svetu. Katoliško dijaštv Z. D. se je seslo v Washington in si stanovilo svojo organizacijo v ta namen.

Dalje je zborovala dijaška organizacija Catholic Student's Mission Crusade, ki si je zadala parolo: Presveti Srce Jezusovo svetu in svet Presv. Srca Jezusovemu!

Ta organizacija katoliškega našega dijaštva šteje danes 10,076 članov in ima 55 podružnic.

Ne bode še konec katoliške Cerkev, dokler je naša mladina tega prečiščanja.

Odlikovani duhovniki.

Sv. Oče je odlikoval sedem ameriških duhovnikov in štiri lajike s posebnimi odlikovanji, kakor sp

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Johnstown, Pa. — Kot strela iz jasnega, tako me je iznenadila vest, da je list Ave Maria obsojen kot pohujšljiv list in bil zato napaden celo iz prižnice od katoliškega duhovnika. Da, lastni močem nisem mogel verjeti, ker ne bi bil nikdar pričakoval, da bi bilo kaj takega mogoče.

To ni napad od strani brezvercev, kakoršnjih je vsak hip pričakovati in kakoršnimi smo že vajeni in kateri pri kolikaj trezih in razsodnih ljudeh nič ne opravijo, ampak to je napad od strani, od katere bi bilo pričakovati edinole sodelovanja in pomoči pri plemenitem in požrtvovalnem delu za Boga in narod; od strani, od katere bi bilo pričakovati sobojevnika v boju proti našim sovražnikom proti katerem se Ave Maria tako junaska bori. Toda mesto tega pa tak udarec! Pa taka potuha nasprotinom! Pa tak pomagač najhujših sovražnikov vere in cerkve! Pa taka klofuta onemu v priznanje, ki se za vero in cerkev in bljižnjega tako požrtvovalno trudi in bori!!

Moj Bog! Kam smo prišli? Kje smo? Ni zadosti, da brezverci takoj grdo z vero delajo, da tako proti cerkvi hujskajo; ni zadosti brezvercev, da nas napadajo, celo tisti, ki bi nas imeli braniti, naj nas napadajo? Ki bi nam imeli koristiti, naj nam škodujemo? Ki bi nas imel voditi, naj nas pa begajo? Ki bi se imeli bojevati proti našim sovražnikom, pa naj se z njimi še družijo in jim dajo še sami orože v roke za boj proti nam?

Ne morem najti primernih besed, s katerimi bi izrazil obžalovanje nad dejstvom, da se je katoliški duhovnik tako nerodno spodbaknil ob stvar, katero še nasprotinu niso opazili s svojim tako pazljivim očesom, in tako nepremišljeno napadel podjetje, katero je za nas ameriške Slovence toliko pomena in si je iztekel toliko zaslug, za kar bi mu morali biti vsi duhovniki in lajiki le hvaležni, ter s tem še bolj razvnel boj sovražnikov proti nam in več povzročil hudega, kot pa bi mogel storiti dobrega z vso svojo gorečnostjo celo svoje življenje, kajti močnejši je dober zgled lajika, kot pa duhovnika na eni strani, toda ne izmerno večji vpliv pa ima slab zgled duhovnika na drugi strani.

Dotični duhovnik, če je v resnici pravi duhovnik, naj bi bil prej premisli, če pa ne bo s tem svojim nastopom sam več pohujšanja napravil, kot pa bi ga mogel list Ave Maria napraviti, četudi bi v resnici priobčil kak pohujšljiv članek.

Ali ne vidite, kako so šele zdaj oživeli in planili kvišku vsi naši nasprotiniki in začel kar tekmovati med seboj kdo bode bolj napadel list Ave Maria in njegovega urednika, ko jih je od njih sicer tako zaničevan katoliški duhovnik k temu spodbudil?

Kje ste pa, prej bili, vi napadalci, da niste vedeli, da Ave Maria pohujšuje? Zakaj pa niste izrekli svoje sodbe takoj, ko ste dotični članek čitali? Zakaj ste čakali, da vam je moral šele od vas tako zaničevan duhovnik kot "slepar" in "humbug" to povedatid!

Torej vendar še duhovnikom verjamete, čeravno druge nasprotno učite? Pač slabii učitelji!

Vi divjate v boju proti duhovnikom, pa takoj bi bili v tesnem objemu z njimi, če bi se isti izneverili svojemu vzvišenemu poklicu in prisostili v vaš tabor. Zato pa vpijete nad dobrim duhovnikom, kot Judje nad Kristusom; a onemu duhovniku pa, kateri se tako spozabi, da nastopi proti svojemu sobratu, pa pojete slavospev! . . .

Smo pač nesrečni narod mi Slovenci . . .

A. Tomec.

Benoit, Wis. — Tukaj imamo redko kedaj sveto mašo. Preje je bila vsaki mesec. Od maja meseca je bila dvakrat. Zdaj so pa odšli Father Smoley, sedaj pa ne vem, kako bo? Jako jih pogrešamo, ker so nas tako lepo učili s svojimi lepimi pridigami. Vsi jih zelo pogrešamo. Sedaj bomo dobli drugačia, en vem, kako bude z

nam. Težko da bi za nas tako skrbeli, kakor so Father Smoley. Pa poleti se še naredi. Ali bliža se zopet zima. Imeli bodoemo slaba pata in vode. K maši moramo skozi gozde.

Katarina Klobučar.

Tioga, Wis. — Zelo me je užalostil neopravičeni napad Rev. V. Šolarja, O. S. B., na priljubljen mi list Ave Maria in preč. g. urednika Rev. Zakrajška. Kaj je neki misil Rev. Šolar, ki je iz prižnice svaril pred Ave Mario? Kje je našel pregrešek v članku "Spoštuj žensko — spoštuj dekle". Ko sem ga že neštetokrat prečitala, pa ne najdem nič pregrešnega v njem, tudi za mladino ne. Pa recimo, da bi bilo res kaj pisano, kar se ne spodobi, ali bi ne bil Rev. Šolar lahko pismeno posvaril Rev. Zakrajška in opozoril na napake, če jih je kje našel v dotočnem spisu ali kje drugje v lištu? Pa je zlorabil prižnico in svaril in prepovedoval čitati mladini Ave Mario in tega je komaj čakal "Amer. Slovenec" in je takoj v prvi številki priobčil to sendženovost v urednik "Glasila" pa še na prvi strani svari starše pred listom Ave Maria; to so res pravi katoliški listi (tako se imenujejo), ko napačajo Rev. Zakrajška in Ave Mario, ko vendar znajo, da je Ave Maria najboljši in najkoristnejši list za Slovence v Ameriki, ko vendar vedo, da je le Ave Maria in č. g. Zakrajšek glavna in največja zasluga, da ni še več našega naroda odpadol ob vere in se zgubilo ali pa prezbrizno in mlačno postalo. Ta list je edini največ dobrega storil za svoje rojake v tej deželi, ko jim odpira oči, da spoznajo, kam bi jih brezverski listi, če bi se po tem ravnali, kar pišejo ti in drugi polovičarski listi privedli. To je kaj nehvaležno za preč. g. Fathra Zakrajška, ko je toliko storil za svoj narod in zlasti za mladino; na primer: Naš striček, kako lepo in zupno občuje z otroci in kako ga ti ljudi bi jo in pišejo v našem premilem jeziku otroci, ki so tukaj rojeni. Sedaj pa tako neosnovan, neopravičen napad na duhovna in katoliška lista. Kaj si bodo mislili čitatelji Am. Slovenca in Glasila, kateri imajo Ave Maria? Da je morebiti res kaj takega pisala, kar se ne spodobi za mladino in da morebiti res pohujšuje mladino; saj nekateri komaj čakajo, da morejo udrihati po tistem listu in uredniku, ki razkrinkuje sleparje naroda in odpira ljudstvu oči. Žalostno! Zakaj pa vi katoliški listi pustite drugim listom, da pišejo toliko nemoralnega in lažnjivega čez vero, tako pohujšljivo za mladino, dan na dan? Zakaj se pa takrat in vedno ne oglašate, ali pa se premalo Vi č. g. duhovniki, ko vidite, kam je privedla in bo še privedla, če ne bo kmalu konec, ta moderna kuga, to brezversko časopisje slovenski narod v Ameriki, to je glavni vzrok, da je tako daleč prislo, da so razmere med nami takib slabe, da je že skoraj polovica naših ljudi v rudečem taboru. Te nesramne in brezverske časopise in njih urednike bičati in grajati, to bi mogla biti vaša sveta dolžnost, bodisi pisemo ali ustmeno zatreti to golazento bi si mogli prizadeti vsi duhovniki in lajiki, pa ne blatiti našo "Ave Maria" in njega urednika, priljubljenega Fathra Zakrajška. M vsi vemo in se zavedamo, da, ko bi vsi slovenski duhovniki in lajiki toliko storili in žrtvovali za svoj narod in svojo vero, kakor č. g. Zakrajšek, bi bilo drugače sedaj med nami. Č. g. Zakrajšek je veliko storil za svoje rojake bodisi v dušnem, bodisi v političnem oziru, bodisi s besedo še več pa s peresom. Kako krasni in podčlivi so njegovi članki spisi in povestice, kako lepo uči vse mlade ip stare in jim kaže resnico in kako naj žive, da bodo srečni tukaj in v večnosti. Prepričana sem zagotovo, da dobro berilo več dobrega stori, kot naj boljšega misijonarja pridige. Že pokojni in prerano umrli Dr. J. E. Krek mi je v enem svojih pismih pisal tudi to-le: Upam in sem preprisan, da imam v svoji hiši le dobre in resnično katoliške knjige in časopise! Varuj pa svojo družino slabega

ker to je naj bolj važno za

nih odgojo, kaj čitajo. Priporočati to je prav iskreno. Tudi v Ameriki znam je dosti slabih časopisov in krajig, pa je tudi nekaj dobrih in pravih katoliških, izmed temi je najboljši, mislim, "Ave Maria". Upam, da jo tudi ti dobivaš?" Tako Dr. Krek, ki je vendar vedel, kaj je zapisal. On je znal, da list "Ave Maria" podčuje mladino in ne, kakor Rev. Šolar, ko trdi, da jo pohujšuje. Zato odločno protestiram proti temu neopravičenemu napadu od strani Rev. Šolarja, kakor Amer. Slovenca in Glasila. Vam pa, Rev. Zakrajšek kličem: Ne bojte se! Le pogumno naprej po začrtani poti, ker je še dosti Slovencev, ki čutijo z Vami, ki znaajo ceniti Vaše zasluge za narod, ki so Vam hvaležni za Vaš trud za Vaše požrtvovalno delo. In tudi nebeska Kraljica, Ona, po kateri se tudi imenuje, Vas ne bo zapustila. Saj je gotovo, da Vas je Marija podpirala do sedaj in Vas bo tudi v bodoče. Upam in znam, da se bo vse dobro iz teklo za Vas in Vaše dobrotnike in naročnike, da bo prišel dan, ko bo Vaše trudopolno delo obilo poplano.

Pozdravljeni!

Marija Toleni.

Scheboygan, Wis. — Prosim Vas, gospod urednik, da bi mi odstopili malo prostora v našem priljubljenem listu "Edinost." O delavskih razmerah danes ne bom poročal ampak, da je preminula naša naročnica lista "Ave Maria" Marija Kováčev, v nedeljo dne 8. avgusta ob 9. uri zvečer previdena s svetimi zakamenti v starosti 38 let. Bolehalo je približno eno leto za reumatizmom. Pogreb se je vršil 11. avgusta iz hiše žalosti na katoliško pokopališče v North Side. Spadala je v društvo sv. Cirila in Metoda, štev. 144 KSKJ. v Scheboygan, Wis. Tukaj zapušča žalujočega soproga in tri dedorasle otročice, v Milwaukee, Wis. pa enega brata. Pokojnica je bila tihega in "mirnega značaja in v naši našeljni zelo priljbljeno, kar je pričal tudi njen pogreb. Blaga pokojnica naj v miru počiva.

Dolžnost me veže, da se javno zahvalim v tem listu za vso prijaznost in postrežbo, moji sestri in njemu možu za časa našega obiska pri Mr. in Mrs. Barborich v Milwaukee, Wis. Ko smo se pa ravno nahajali 8. avgusta na dan, ko so imeli v Milwaukee, Wis. na West Allis, sv. birmo, kjer je bil pri sv. birmi od Mr. in Mrs. Barborich najstarejši sinček, se tudi zahvaljujemo botru Mr. John Skrbish za njegovo prijaznost, ker so nas spremili na postajo. Naljite se zahvaljujemo Mr. Antoniusha, ki nas je peljal s svojim avtomobilom v Milwaukee, Wis., akoravno je imel doma veliko posla. Šenkral lepa hvala vsem, katerih inen ne moremo popisati.

Michael in Ivanka Progar z otroci.

PISMO.

Tinje ob Grabščajnu, Koroško, sreda 16. junija 1920.

Tik pred plebiscitom smo. In da povem kar v začetku: najboljše volje. Usoda pasu A je že odločena, to je: za Nemce je ta kos Koroške. Rož in Podjuna, izgubljena za vekomaj. Amen.

Seveda, Nemci in nemško misleči Slovenci — to so najgrši ljudje pod milim Bogom — še upajo, da pridejo "materi Nemški Avstriji", ki pa je od gladu že hudojetična. Na kaj se opira to njihovo upanje, je mislečemu človeku uganka. Ali na papir, na razne letake, ki jih radodarno trosijo v temnih nočeh po cestah in pred hišami — ali ni škoda papirja, ko je pa zdaj tako drag? — in na tistih par hujšačkih listov, ki jih izdajajo brezimni ljudje v Celovcu, tiskajo brezimne tiskarne? Papir je potrežljiv, prenese najhujše grehe zoper resnico in zoper pamet. In če imamo mi občine, kjer bo naših vsaj 90 odstotkov, občine, kjer bo naše vse, je to upanje proti upanju. Kako neprijetno se bodo ti ljudje prebudili iz svojih slepečih sanj

od antante? Ne verujemo. Tudi ne prisojamo nobeni komisiji toliko moči, da bi mogla in upala potlačiti prosto voljo ljudstva, kje robovalo stoletja in zdaj vstaja k novemu življenu.

Zmaga je naša! Še lepše in sladkejše bi bilo naše veselje, če bi bila zmaga sad izključno tistega lepega, nesebičnega in požrtvovalnega idealizma, s katerim smo delali in se borili za Koroško nekdaj. Žal, da je tega zdaj malo. Prišli so v deželo ljudje, ki hočejo imeti plačan vsak korak. Zdi se mi, da je vlad naravnost ubila idealizem in uvedla korupcijo, ko je uvedla za narodno delovanje dijete, lepe dnevnice na račun davkoplăcevalcev. Res je zdaj več in glasneje vpije, nego smo bili vajeni mi. A to vpitje nese, mi smo ob vsem delu še plăcevali iz svojega, däsi smo bili sami siromaki. In lahko je zdaj vpitje ko jih ščitijo vse oblasti. Težje je bilo v prejšnjih letih. Kar smo tedaj delali in zidali, smo delali in zidali proti volji oblasti, v vednem boju z njimi, v vedni nevarnosti, da nas zapro in da smo obesili.

Znamenja bližajočega se plebiscita?

Kako je reklo g. profesor B.? "Če bi se pri nas manj pilo, pelo in vilo, pa več tiho in pametno delalo, bi bili mnogo na boljšem."

A hudo je pridigati našim ljudem . . .

Pozdravljeni čez ocean! Vdani Ksaver Meško.

KDO ODOBRAVA NAPAD NA AVE MARIA?

1.) Glas Naroda, ki je lastna cerkevna izobčenca Sakserja, ki je že tolikrat napadel verske resnice, ki je priobčil take nemoralne povesti, da je sam potem moral prositi v listu za odpuščanje slovensko javnost, ki se je norčeval z Presvetega Reš. Te lesa, ki je o Mariji že večkrat tako grdo pisal. Ta list je z vidno hvaležnostjo ponatisnil članek iz "Amer. Slovenca" in "Glasila" pod naslovom "Ave Maria — svinjarski list."

2.) Prosleta, ki je popolnoma protivarski list, ki je hvalil vse prekuhe, kolikor se jih je pojavit, ki je pisal, da je spoved in vera samo duhovski humbug, kateri list pišejo samo verski odpadniki, ki je že toliko škodil veri med katoliškimi Slovenci, ki jih je že toliko napravil ob sveto vero. Ta list z vidno hvaležnostjo do Rev. Šolarja poroča o tem vsojem najnovejšem uspehu in se zahvaljuje obema katoliškima listoma za sodelovanje pri podiranju vsega kar je še katoliškega med nami.

3.) Glas Svobode, ki nikdar besedice Bog ne napiše z veliko začetno črko iz samega zaničevanja do Boža, ki je tako sramotno, tako podložil o Mariji, jo imenoval s takimi imeni, da nas je moralno vsakega vernega kristjana zaboleti v dno duše, ki je vstanovljen samo v ta namen, da uničuje sveto vero med nami, ameriškimi Slovenci, ki je nagromadil že toliko bogokletij v svoje predale, da smo enkrat konstatirali, da je najbrže prekosil samega peklenščeka v peku. Tudi ta list se iskreno in prisrčno zahvaljuje za "zasluženo" brco načemu listu, ki je "tako fanticen," ki poneumljuje slovenski narod v Ameriki s svojimi verskimi humbugi in se silnč veseli tega pop. Toraj, častitamo napadalcu!

Mi smo pa ponosni!

Clevelandka Ameriška Domovina piše: "Neki slovenski časopis v New Yorku (misli Glas Naroda) je postal tako pobožen, da je včeraj po natisnil celo pridgo slovenskega misijonarja v Jolietu. Bajga!"

SLOVENSKI TRGOVCI OGLETAJTE SVOJA PODJETJA V "EDINOSTI".

BOŽJI MLINI.

Umor v Sarajevu in njegovi krivci.

Dobili smo knjižico, ki jo je spisal Dr. I. A. Žibert. Slovenec, bivši knjižničar dunajskega vseučilišča, duhovnik, dobro znan na cesarskem dvoru, — o zločinu v Sarajevu, ki je povzročil, da je moralno v teku svetovne vojske 30 milijonov ljudi iti v prezgodnjem grob na bojiščih in po vojnih bolnišnicah.

Krivce zločina je deloma že sodil Bog. V naslednjem priobčujemo nekaj črtic iz te knjižice, našim ameriškim jugoslovanskim rojakom v pojasnilo našega naziranja v Avstriji, vsled česar so nas mnogi napadli med vojsko kot izdajalce domovine, — avstrijakom v zdravilo, če se sploh hočejo dati ozdraviti.

UMOR V SARAJEVU.

Te dni je dospela v Ljubljano v drugi in tretji izdaji knjižica z naslovom: "Der Mord von Sarajewo und Tiszas Schuld an dem Weltkriege. — Die serbischen Warnungen und eine schwierige gerichtliche Untersuchung. (Die Wiener Schmahbriebe im Jahre 1914). — Zwei Beiträge über die Notwendigkeit einer ehrlichen Demokratie und Volkerverständigung. Von Dr. J. A. Žibert. Bibliothekar an der Universität Wien. Wien 1918. Selbstverlag des Verfassers." (Na prodaj v Jugoslovanski knjigarni.) Knjižica je bila v svoji prvi izdaji namenjena politikom, da bi imeli ob mirovnih pogajanjih nekaj v rokah, kar osvetljuje avstrijske notranje razmere ob izbruhu vojne in nudi gradivo, da se razkrinkajo stare laži, da je povzročila umor v Sarajevu Srbija, ker je stvar baš naročna res: umor je bil pripravljen v gotovih krogih na Dunaju in v Budimpešti. O zadevi je dr. Žibert informiral pokojnega dr. Kreka, vodstvo jugoslovaškega kluba in nekatere osebne znance. Knjižica je bila toraj pisana za ljudi, ki so razmreže že poznali iz osebnega poročila, in je hotela nuditi le avtentično besedilo, oziroma podrobne podatke k raznim dotočnikom že znanim dejstvom. Druga in tretja izdaja sta nekoliko razširjeni in namenjeni širšemu krogu bralcev. Vendar pa mislim, da ne bo odveč, ako podamo vse bino knjižice s komentarjem in opisemo glavnava v knjižici obdelovana dejstva tako, kakor jih gledamo na podlagi spisa in ustmenih informacij pisateljevih.

Zadeva je važna. Kaže nam razmere v monarhiji v čisto drugačni luči, kakor smo jih bili navajeni glede skozi očala oficijskih poročil. Da se ni vojska končala z razpadom Avstrije in padcem habsburške dinastije, bi te stvari ne mogle priti v sas pri nas nikdar v širšo javnost.

(Dalje prihodnjic.)

— ŠIITE LIST "EDINOST"

Pred nekoliko stoletji so grozili divji Turki preplavili ves krščanski svet, uničili kriz in proslavili Mohameda. Najhujši njihov naval so razbili Srbi leta 1389. na Kosovem polju; bili so v veliki manjšini, borili pa so se tako junaško, da Turk preko trupel padlih niso prišli naprej, čeprav so zmagali.

Tako se je na Kosovem polju postavil krščanski jez branik proti Turkom, še stoletja in stoletja so srbski junaki, skriti v gorah in gozdovih, sekali krvolocene Turke in jih slabili.

In za tem zidom je varno živel ostali krščanski svet, predvsem Nemci, ki so tudi nam gospodarili z grofi in biriči. Oni niso šli proti glavnemu sovražniku, ampak so se med seboj vojskovali; s svojim Lutrom so prinesli celo razdor v krščanski svet, boji in poboji so še bolj vzplameli.

V onih nevarnih časih, ko so Turki zmerom huje pritiskali, so se združile jugoslovanske, češke, ogrske in nemške alpske dežele v avstrijsko monarhijo, katere glavni namen je bil, braniti krščanstvo proti Turkom. Ime generala Lavdona še danes zvevi v naših pesmih iz one dobe. Ali Lavdon je bil tudi zadnji avstrijski junak proti Turkom.

Pred sto leti se je namreč usoda Srbov pred drugačila. Turški paše in begi so jih tako neusmiljeno tlačili, da se je vse ljudstvo proti njim vdignilo, izbralo kmeta Jurija za vojvodo, ki je postal strah in trepet Turkov; zato so mu dali ime Črni Jurij (turško: Karadžordžev).

En del Srbov se je osvobodil, dobili so svojo vlado v Belém gradu. Velik del Srbov od Kosovega polja do Saluna in Bosni ter Horcegovini pa je še zmerom ječal pod turškim nasilstvom. In v Belém gradu so se pripravljali, da rešijo tudi te brate.

To pa na drugi strani avstrijskim vladarjem ni bilo prav. V Avstriji so dobili namreč Nemci in Mažari vlado v roke, ta vlada se je zbalala, da bi se srbska država preveč ne razširila, zato so iz Dunaja začeli zagovarjati Turke, čeprav so še tako krvolčno ravnali s kristjanji Avstrija je postala iz sovražnice prijatelja Turkov, Srbi pa so prevzeli naložo, odrešiti svoje krščanske brate izpod nasilstva nevernika, in tako je Avstrija zgubila namen obstanka, Srbi pa so se podali na zmagošlavno pot vojevanja proti Turkom za svobodo trpinov.

Ali Avstriji so jim delali zaprete celo v samem Belgradu. Dosegli so namreč z zvijačami in podkupovanjem, da so prišli na vlado Obrenoviči, ki so bili slepo pokorni avstrijskemu cesarju in turškemu sultunu. Pokazalo se je pred 50. leti, ko je postal gorje kristjanov v Bosni tako neznošno, da so udarili na tlačitelje Turke in klicali ves krščanski svet na pomoč. Ali našli so gluha ušesa, edino vnuč Črnega Jurija, naš

sedanji kralj Peter, ki je moral tedaj živeti v pregnanstu na Francoskem in prihitel in se hrabro boril proti Turkom. Pozneje so udarili še Rusi in premagali Turka, velik del od Soluna do Kosovega polja je moral še naprej prenašati žalostno usodo; edino Bosno in Hercegovino je zasedla Avstrija iz zavisti pred Srbi.

Obrenoviči v Belgradu so vse to mirno gledali, v zahvalo so Nemci tedaj prav hinavsko in toplo hvalili Srbe kot junake; seveda ker so jih molzli in delali na njih škodo dobič.

Srbski kmet, ki si je med tem opomogel in izobrazil, je spoznal, da vladajo Obrenoviči "po milosti" avstrijskega cesarja prav sramotno in na neizmerno žalost bratov, ki so še zmirom krvavili pod Turki. Zato je leta 1903. zavrelo proti kralju, ki je bil nevreden, ljudska volja ga je odstranila.

Soglasno so potem poklicali kralja Petra, ki se je že tako junaško boril proti Turkom in leta 1870. s Francozi tudi proti Nemcem. Naš kralj ni hotel več poslušati ukaze nemških grofov in ministrov iz Dunaja, ljudska volja je spolnjevala, ko je pripravljala svojo državo na veliko nalogu, odrešiti vse Jugoslovane, tako izpod Turkov, kakor izpod "misljosti" Dunaja.

Od tega časa se začenja strupena jeza nemškim listov nasproti Srbam; je to jeza grofa nasproti kmetu, ki noče več dajati desetine, ki hoče postali na svoji zemlji svoj gospodar.

Nemški listi so začeli divje hujskati so posebno leta 1908. že na vojko. Golijat se je postavil proti Davdu!

Ali še drug orjak je stal proti mali Srbiji. Pred 10. leti so začeli vpiti na pomoč kristjani na Kosovem in od Soluna, sosedje niso mogli več gledati krvolčnosti Turkov in tudi Srbi so leta 1912. s kraljem Petrom na čelu prihiteli na pomoč in delali čudež junaštva. Osvobodili so vse svoje brate izpod Turkov!

Nemški listi, ki so sprva prorokovali, da bodo Turki za mavžo pohrustali Srbe, so debelo gledali. Začeli so sejeti še hujše sovražstvo in gnati na vojko. Mudilo se jim je, dokler je bila Srbija še olabljena. Zato

so poslali avstrijskega prestolonaslednika Ferdinanda na vroča tla v Sarajevo, čeprav so dobili iz Belgrada svarilo, da ga anarhisti nameravajo napasti. Na Dunaju so si pa ravno to želeli, celo delali so na to, da se je umor leta 1914. res izvršil, ker so iskali vzrok za vojsko!

Vsi se še spominjam, kako hudičevu hudobno so nas tedaj farballi in slike Srbe kot morilce! Danes je do kazano, da je bila to satanska laž, katero so Avstriji potrebovali za hujskarijo in vojsko proti Srbom. Srbi si niso nič bolj želeli, kakor miru, ker so ravno končali težko vojsko. Pa ravno ta oslabilost so hoteli avstrijski generali še izrabiti, mudilo se jim je!

Golijat je udaril! Z mokrimi cunjam in z muziko so mislili nagnati Srbe, delali so iz njih "Reisfleisch" in jih iztrebiti iz zemlje. "Die Serben miissen sterben" so tulili! Ali nikdar niso bili avstrijski generali tako sramotno tepeni, kakor ravno od Srbov, nikdar še ni nemško-mažarska prevzetnost ni bila tako osramocena, kakor pred Belim gradom! Besneli so avstrijski generali, divjale so nemške cajtence, udarci Srbov so jih srbeli! Velesila Avstrija je morala poklicati Prajze in Bavarse, Bolgare, in Turke na pomoč; od vseh strani so naskočili Srbe in jih s krvavimi izgubami ter v potokih krvi izgnali iz domače zemlje!

Nepopisno so trpeli Srbi v tej borbi za dom in streho, tako veliko je bilo gorje, ko so morali zapuščati rojstna lita, da je kralj Peter — ki je bil zmerom z njimi — stopil med vojake in jim rekel: "Odvežem Vas prisege; kdo hoče, naj gre domov — sovražnik naj koraka čez moje truplo v Srbijo!" Globoko ginjeni pa so ostali Srbski vojaki pogumno in vztajno na fronti, noben ni zapustil si volasega kralja, trdno so upali, da odrešijo svojo zemljo in svoje brate!

Njihova trdna vera je zmagala. Jeseni 1918 so od Soluna ravno Jugoslovani (tudi Korošci so bili vmes) prebili sovražno fronto in dali Nemčiji, Avtriji, Bolgariji in Turčiji smeten sunek.

Od Soluna je zasijala tudi nam svoboda, kakor je nekdaj od tam prisla blagovest v našem jeziku!

NE ČAKAJTE!

Prostor na vseh boljših parnikih je več tednov naprej razprodan, zato ne čakajte do zadnjega tedna, ako ste namenjeni potovati v staro kraj. V Vašo korist je, da se odločite za ta ali oni navedeni parnik in si prostor na njem za-arate. Mislite v naprej.

NEW YORK — DOBROVNIK — TRST.

12. avgusta — ARGENTINA,
28. avgusta — PANONIA,
14. septembra — PRESIDENT WILSON,
21. septembra — BELVEDERE.

NEW YORK — GENOA.

1. septembra — PESARO.

NEW YORK — HAVRE ALI CHERBOURG.

12. avgusta — IMPERATOR
14. avgusta — LA TOURNAINE,
14. avgusta K. A. VICTORIA,
20. avgusta — LA LORRAINE
21. avgusta — ROCHAMBEAU
27. avgusta — LA FAYETTE,
28. avgusta — AQUITANIA,
2. septembra — MAURETANIA
3. septembra — LA SAVOIE
8. septembra — LA FRANCE
9. septembra — IMPERATOR.

Navedeni vozn ired je podprtven slučajnim spremembam. Pišite po cenik za posamezne parnike in razrede.

Potni listi: — Potnikom preskrbim potne liste in drugo, kar rabijo za potovanje.

IZ STAREGA KRAJA:

je do sedaj prišlo v Ameriko že več slovenskih naseljencev, za katere sem jaz izdelal potrebni listine in katerim sem jaz poslal karte. Ako želite tudi Vi dobiti sem svoje sorodnike, mi pište za tozadnevna pojasnila.

Za nadaljnja pojasnila se obrnite na

LEO ZAKRAJSEK

70-9th Ave., New York, N. Y.

John Gornik

SLOVENSKI TRGOVEC IN KROJAC
6217 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND, O.

se priporoča za nakup MOŠKE IN DEŠKE OPRAVE.
Izlodeli MOŠKE OBLEKE po naročilu točno in ceno.

Varna banka, kamor nlagate svoj denar.

KASPAR STATE BANK
BLUE ISLAND AVE., CORNER 19th STREET

Da ugodimo onim, ko ne morejo priti med deveto uro zjutraj in do petih zvečer, zato bo ta banka odprta ob pondelkih in sobotah do pol devetih zvečer.

EDINOST.

Neodvisen dvotednik jugoslovanskih delavcev v Ameriki.

NASLOV:

Edinost Publishing Company.

1849 W. 22nd St. Telephone Canal 98. . . . Chicago, Ill.

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Published Weekly and Semi-Weekly in alternate Weeks by Edinost Publishing Co., 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

Entered as second-class matter Oct. 11, 1919, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Pozdravljeni gg. delegatje!

Pozdravljeni, gg. delegatje K. S. K. J., ki ste se zbrali v Jolietu, naši slovenski katoliški metropoli za Ameriko, da se posvetujete, kako bi dvigili svoj ljubljeno Jednoto, da bi bila solventna, da bi imela zagotovljen obstanek, da bi bolje izvrševala svojo vzvišeno nalogo, katero ima kot katoliška in kot slovenska podpora organizacija.

Bratje delegatje, velikansko nalogo imate! Oči vseh nas zavednih katoliških Slovencev so obrnjene na vas v nadi in težkem pričakovanju, boste li vi kos tej veliki svoji nalogi? Boste li rešili to svojo ljubo mater iz kremljev nekaterih izkoričevalcev in njenih sovražnikov, ki jo hočejo oropati lepega in časnega imena "katoliška" in jo pripeljati v združenje z drugimi jednotami, kakor so pomagali doseči z Sv. Barbaro?

Pa tudi nasprotniki vaši, vašega prepričanja in vaše jednote, vsi zro prot Jolietu in pričakujejo, da boste delo začeto zadnje mesece od nekaterih vaših uradnikov, potrdili, odobrili in sami pahnili to Jednoto v njih kremlje, da se bodo smejal vam in katoliškim Slovencem, kakor so se, ko je tako nesrečno končala posestrina Sv. Barbara!

Bratje delegatje, v imenu vseh katoliških Slovencev vas prosimo, ne pustite si nasutu pesku v oči! Ne verjemite lepim besedam, glejte fakta, ki se ne dajo utajiti!

Bratje delegatje! Naše podjetje je strogo katoliško, to veste vvi! Imamo med Vami veliko mož, ki ste za podjetje delali že dolga leta, ki ste zanj žrtvovali čas, denar in energijo. Zakaj? Zato, ker ste zavedni, ker vidite, kako potrebno je to podjetje za katoliške ameriške Slovence.

Bratje, Vi torej veste naše žrtve, naše trpljenje, naše delo.

Po dvanajstih letih Vaših in naših žrtev, Vašega in našega boja pa pridejo glavni uradniki Vaše jednote, to je Vaši zastopniki. Vaši služabniki, pa napadejo to podjetje in ga skušajo uničiti, mu skušajo škoditi.

Kdo se veseli tega? Samo najhujši sovražniki Vaše vere in Vaše Jednote. Kdo je bil napaden? Vi sami! Vaše delo, Vaše žrtve zadnjih dvanajstih let.

Bratje, boste molčali? Boste odobrili to tako nekatoliško delo, to izdajalsko delo Vaših služabnikov, Vašega "Glasila"? Čitajte proteste v današnjem listu. In tako misli ne nekaj malo Slovencev tako misli najmanj 6000 naših naročnikov.

Boste odobrili, da je glavni Vaš tajnik delal homatije po naši chikaški naselbini in nščival proti postavnemu župniku. Smo res tako daleč prišli, da bodo glavni uradniki kateoliške jednote smeli ščuvati proti naši mukotrpi duhovščini in jo bičati, pomagati onim, ki je že tako ostudno bčajo do sedaj, ker sovražijo Vašo vero in Vašo jednote?

Bratje boste odobrili, da se je smelo Vaše Glasilo ponižati v podgonjo nasprotnikov Vaše vere in Vaše ejdnote proti našemu in Vašemu podjetju. Zato dajte mu urednika, ki je Vaš s srcem! Sami čitate naše liste! Sami čitate "Ave Maria"! Smo res dali poohušanje? Govorite sedaj! Ne molcite! Ako sedaj molče odobrite vse to, potem ste vzel na svojo vest vse to poohušanje, potem se bojimo, da ste predali sovražnikom svoje vere in svoje jednote prve svoje obrambene "trenče" in posledice bodo — Vaše!

Vendar mi poznamo Vaše navdušenje za Vašo vero in za Vašo jednote za to puncico očesa vsakega zavednega katoliškega Slovenca v Ameriki, poznamo Vašo zavednost, zato Vam zaupamo in vemo, da boste storili svojo dolžnost.

Kdor je kriv kaznjuje ga občutno, kdor je nedolžen, dajte mu zadodčenje. Skušajte pa na vsak način popraviti dano poohušanje, da se ne bodo Vam in nam smejali naši in Vaši sovražniki!

Zato pozdravljeni, bratje delegatje! Bog blagoslovil Vaše delo! Marijina pomoč naj bo z Vami, da boste novo uredili to našo ljubo mater K. S. K. J., da bode v resnicu ne grda mačeha ne naših gg. duhovnikov, ne naših katoliških Slovencev, temveč da bodo krepka in ljubeča prava naša mati naša voditeljica v boju za sv. vero, v boju za napredok jednote. Izvolute si može v glavni odbor, ki bodo imeli srce in glavo na pravem mestu in jim postavite parolo: V vsako slovensko naselbino podružnico K. S. K. Jednote!

Gg. delegatje, lista "Ave Maria" in "Edinost" se Vam klanjata!

NEKOLIKO POJASNILA.

Pod tem naslovom sta na naše veliko začudenje povedala naša dva katoliška tovariša — lista "Glasilo" in Amerikanski Slovenec" da list "Ave Maria" ni bil obsojen radi članka "Spoštuj ženo — spoštuj dekle" kot poohušljiv list za mladino in da naj se kot tak zneče v ogenj, temveč naš nedolžni "Poizvedovalni kotiček" je tega kriv. Toraj v kotiček so se skrili. Lasetnimi očem nismo verjeli, da je mogoče toliko zavijanje. — Da žalostni "confiteor" je bilo to pojasmilo. Zakaj se ni povedalo na pričnici? Zakaj se je samo namigovalo, da je potem zloba lahko izrabila ta slučaj, češ, "da mora biti že nekaj strašnega, ako se iz pričnici svari."

Vemo pa, da je cel Joliet mislil samo na članek "Spoštuj ženo — spoštuj dekle" in da je bilo nam iz Joljeta sporočano, da je ta članek mišljen. Da je pa vključ temu pojasmilu ta članek vendar mišljen, kaže pa opazka urednika "Glasila" ki najprej sporoča, da ni ta članek, takoj pod člankom pa dostavlja, da je ta članek mišljen. Le preberite še enkrat "Glasilo." Toraj iz vsega tega se jasno vidi, da je bil ves ta napad umetno uprizorjen, morda celo najet, zato ker je bila konvencija pred vrati. Zato mi popolnoma soglašamo z vsemi našimi dopisniki, da je to naredila satanska hudobija z očitnim namenom nam škodovati. To pa imenuj mi narodno lumparijo, pa naj bode kedor koli vanjo zapleten in

tisti, ki so jo naredili, naj pomnijo, da kazen božja ne bode izostala.

Toraj mi smo bili "osebni", ker smo bili tako podlo napadeni lani večkrat, ko smo razkrinkali one hinavce, ki so katoliški za denar, ki vidojo narod in jednoto v — propast ali pa vsaj v — rdeči tabor, v združenje z drugimi jednotami, kakor je šla Sv. Barbara, ki bi morali biti "gleg odločnih in neustrašenih voditeljev katoliške misli med nami, ki bi morali skrbeti, da bi ne bilo slov. naselbine v Ameriki, kjer bi ne bilo društva jednote, ki pa z veseljem gledajo, kako se širijo protikatoliške in kako rastejo in z njimi raste odpad od vere, brezverstvo med nami ameriškimi Slovenci. Vendar mi smo bili in še horno osebni, ko se bode šlo za to, da razkrinkujemo take škodljive, take cokle katol. napredka in Rev. Šolar nas je naučil, da moramo biti brezobzirni. Če se je smelo za podle namene nas napasti brez vzroka, bomo mi smeli povedati resnico, ko se bode šlo za dobro stvar. Imamo cele "boxe" pisem in afidativov. Če hočete boj, ne bojimo se ga sprejeti, boste pa boj imeli. Vedite pa vsi, da se črv zvija, ko se mu stopi na glavo.

Vemo in priznamo, da smo si sami tega krivi, ker smo preveč potrpeli, preveč imeli obzir na osebe in na stan. Toda danes ste nas naučili drugačnega. Naše delovanje in naše življenje je neomadeževano. Mi si upamo v najhujši polemični boj, tudi osebni, ker imamo čiste roke, čiste namene, čisto delo. Če smo pa komu prefanatični, smo pa tudi že večkrat povedali, kako si to mislimo in smo ponosni na to.

Zato smo odločili po tem "pojasnilu" začeti drugačno taktilo, taktilo samo obrambe. V skrajni samo-obrambi je pa celo umor dovoljen, nikar pa odločen polemični boj. Za posledice pa — naj gledajo tisti, ki so nas izzivali do sedaj na tako podel način. Ozračje se mora izčistiti. Malo streljanja ga bode izčistilo.

IZ SLOVENSKIH NASELBIN.

Jenny Lind, Ark. — Oba lista Ave Maria in Edinost težko pričakujem vsikdar, kadar prideta. Oba lista imata v resnicu veliko podučnega in lepega v sebi. Posebno se mi dopade, ko tako dobro ta rdečim peruti krajšate, da ne morejo previsoko ferčati. Le tako naprej! Tukaj pri nas že tudi malo bolj nizko letajo. Se im že oči odpirajo, ko čujejo kakšne vojvode imajo, ki so jih farbali za milijonski fond, ko so obetali koliko bodo dobrega storili, kako večko bodo pomagali in kako bodo svobodo kupili s tistim denarjem. Toda na vse zadnje se pa sliši, da bodo res sami imeli nekoliko več svobode za-se za tisti denar, katerega so naciganili od ubogega slovenskega delavca. General Kristan danes vemo kaj je in kaj so njegovi adjutantje Vi pa tako krepko in nevstršeno naprej! — John Erzen

Od nekod. — Ko sem bral članek v Ave Marii, mi še na misel ni prislo, da bi moglo biti tu kako poohušanje, posebno poohušanje za tu rojega slovenska dekleta ali sploh nedorasplošne otroke. Šele "Glas Naroda", oziroma "Glasilo", me je na to opozorilo. Tu se more le o farizejskem poohušanju govoriti. Nek priprosti delavec, moj faran, mi je reklo: "Jaz ne vidim v Ave Mariji nič poohušljivega, in g. Šolar bi to lahko in najbolj pametno storil, če bi o tem s Kazimirom tiho govoril, ne pa kaj akega oznanjeval v cerkvi. To je trdo, nespametno." Po oni lepi pesmici v "Glas Naroda" pa pravi: "To e pa še bolj neumno, sedaj je šele poohušanje. Ti ljudje pa res ne vedo, kaj bi še pisali. Bedrija. Tako priprost delavec, ki ima več pameti, kot "ucenjak" v Jolietu in bedaki pri Glas Naroda. Pesem v Glas Naroda je največja blazfemija, ki jo je sploh še kedaj izdal, izrodek največje hubobije njegovega urednika, upravljatne besede, ta bi ne mogel kaj enakega izdati. Kdo pa je vsemu temu kriv? Rev. Šolar in "Glasilo", eno in drugo ni bilo potrebno. Seveda, kdor zna, kakšni ljudje so za vsem tem, se ne bo čudil. Seveda bo vse to potihnilo, a poohušanje je le dano. — Sicer pa, kadar se bo posrečilo starišem zabraniti mladim dekletom kupovanje "cheep novels" in obiskovanje "moving pictures", potem bi se taka dekleta šele obvarovala poohušanja, poprej pa nikdar. Dokler se bodo 13- in 14-letna dekleta med Slovenci možila, ni treba govoriti o poohušanju. Farizejstvo je to in nič drugega. — Rev. N. N.

Chicago, Ill. — Odgovor Zvezdji Ogrski Slovenec od toga mrsavoga! Oh ti mrsaf vrednik ka ti je strašno žav ka szem tebi nej dal 25 dolarov. Te jako glava boli. Czi szam kompanist Edinosti pa znam bar zakaj szam dal i gde vezmem. Pa povem, ka sm več dal kak me ti sodiš. Toga ne misli, ka bi jaz takšemi nimaki peneze dal ki po salonaj ludi obrekajo pa takši. — Sine piše, kak

proti zadnjemu napadu na naše liste od katoliške strani, da bi še najmanj deset števil napolnili z njimi. Mi smo ponosni na te dopise in se dopisnikom iskreno zahvaljujemo! Vendar naj nam oproste, da jih bomo samo nekaj malo še priobčili in v "Ave Maria" jih bomo vse ponatisnili iz "Edinosti," to pa radi zgodovine, ker list "Ave Maria" se hrani po vseh večjih knjižnicah doma in tukaj. Naj ostane to v zgodovini v našo obrambo.

Potem je pa ta ofera za nas končana od naše strani. Toda ako nas bodo pa še enkrat od te strani napadli, potem se pa začne pravi boj. Potem bodo pa vse porabljeno. — Toraj, dragi priatelji, Bog Vam plača za vse tolažilne in bodrilne bese de. Zares sladko je v takem slučaju, vidite toliko udanosti in toliko navdušenje priateljev. Živel!

Very Rev. Math. Šavs, dekan iz Shakopee, Minn, nas je obiskal na svoji poti na konvencijo in si ogledal naše podjetje. Blagega gospoda iskreno pozdravljam!

Rev. Valentin Mihelič, slovaški župnik v Westfield, Mass. se je pred pol letom zlomil po nesreči nogo in še do sedaj ni ozdravel. Zadnje teden zopet mašuje, vendar pa mora rabiti še palico. Bil je v tej bolezni večkrat tako slab, da so so mislili, da ne bude prebolel.

JAVNA ZAHVALA.

Ko smo bili na počitnicah v Bradley, Ill. z našim gospodom župnikom Rev. K. Zakrajšek, poštregli so nam Bradleyski rojaki tako ljubezni, da se čutimo dolžne, da se javimo zahvalimo. Posebno se pa moramo zahvaliti Mr. in Mrs. M. Smoley in Mr. in Mrs. John Drašler.

Kličemo jih: Bog plača! Iskreno pozdravljam še enkrat vse nove znance in priatelje v Bradley, Ill.

ALTARNI STREŽNIKI cerkev sv. Štefana, Chicago, Ill.

Iz Orlovskega tabora.

Mr. Grdina poroča na dopisnici oddani v Mariboru 31. julija:

MARIBOR — JUGOSLAVIA:

Uresničile so se besede, katere ste mi povedali pred odhodom, da ameriški Slovenci niti ne vemo, kaj pomeni "Orel." Nepopisno je veselje na taboru, narodno navdušenje preveva celo zborovanje in vse nezmerne mase udeležencev. Bog živi slovenskega Orla! Bog ga stokrat živi! Že drugi večer sedim med 9. škofi, zato si lahko mislite, kako se čutim.

Anton Grdina.

Razglednica predstavlja krepkega slovenskega fanta v orlovskega kroju. Pod sliko stoe besede: Gozdi šumeči klanjajo glave, burni viharji divje besne, Orel zre mirno v sinje višave, strele in gromi ga ne plaše.

Francija in Vatikan.

Pogajanje med francosko vlado in Vatikanom so bila prekinjena. Tudi parlamentarna razprava o tem vprašanju je bila ustavljena. Velika ravnovesnost vladi v vseh vladnih krogih, kaj bi naj bil vzrok temu. Časniki trdijo, da je edini vzrok to, ker so nastale pri pogajanjih težave glede točke kako naj bode zakonito staliske cerkve od države.

Rusi tik pred Varšavo.

Iz Rusije se zaupno poroča, da se pripravljajo na zadnji odločilni nasok na Varšavo, kar bo odločilo Rusko-poljsko vojsko.

Boljševiški zastopniki so prišli v Berlin, da prevzamejo diplomatske zvezne med Rusijo in Nemčijo. Drugo zastopstvo z istim namenom je prišlo na Dunaj.

Italijani soglasno odsojajo Francijo, ker je pripoznala generala Wrangela in južno Rusijo, pravijo, da je to začetek evropske vojske.

PAVLE ZGAGA.

ce vakul hodi, kukr jest zdaj mom, k sa me oni u trubl spravili.
Na pa nej buo dost za dons, jin bom pa spet kej wajresov al pa keblnirov.

Gubaj

Pavle Zgaga.

ZA ŠKRABČEV SPOMENIK.

Rojaki! Jeseni lanskega leta je zatisnil trudne oči ponižen mož, skromen redovnik, velik učenjak, svetovnoznan kulturni delavec, velečislanski slavist — naš P. Stanislav Škrabec. Kakor je bilo tiko in skromnje njegovovo življenje, tako skromen in tih je bil tudi njegov pogreb. Smrt ga je namreč pokosila ravno v trenotkih, ko je bil duh našega naroda zainteresiran na velikih političnih dogodkih, ki so objeli dušo vsega jugoslovenskega naroda in vsakega posamežnega Jugoslovana. V splošnem veselju tudi smrt našega velikega učenjaka narodu ni zasekala tako skeleče rane, kakor bi jo bil začutil v drugih razmerah vsak Jugoslovan. veliki mož, ki je s svojim umom svetim mečem širom sveta proslavljal naš narod, ne sme ostati pozabljen. Slovenski in ves jugoslovanski rod mu je dolžan trajno hvaležnost.

Zato si je "dijaška Zveza za ribniški okraj" postavila v svoj delovni program tudi točko, da svojemu ožjemu sorokaku postavi dostenj spomenik s tem, da v njegovo rojstno hišo v Hrovači pri Ribnici vzida spominsko ploščo. V to svrhu se je sestavil podpisani odbor za Škrabčev spomenik, ki ima zadačo, nabirati potrebnih prispevkov v ta namen. Rojaki! Narod, ki svojih velikih mož ne časti, jih vreden ni! Počastimo spomin našega P. Stanislava Škrabca! Obračamo se toraj na vašo javnost za denarne prispevke, ki se naj izvolijo pošiljati podpisnemu odboru za Škrabčev spomenik v Ribnici. Vsak najmanjši dar je dobrodošel.

V Ribnici, dne 24. decembra 1919.

Odbor za Škrabčev spomenik:

Skubic Anton, dekan, predsednik, Ambrožič Franice, fil., podpredsednik Ile Andrej, stud. th., tajnik. Levstek Andrej, stud. iur., tajnika namestnik Dražem Ivan, stud. th., blagajnik. Ile Josip, fil., blagajnika namestnik, Levstek Franc, posestnik, odbornik, Tanko Ivan, posestnik, odbornik.

ZA ORLOVSKI SKLAD.

Katarina Kuhel \$1.40, Frank Moravec \$0.50, Rev. J. Schiffner \$5.00, Jakob Oswald \$5.00; John Strle \$1.00, Frank Lavrič \$1.00; Amalija Furjan \$1.00; Antonija Požun \$0.50; Anton Benedikt \$3.00; Zvezna jugoslovena ženska organizacija, deklet v Chicago, Ill. \$15.00; Martin Hozjan \$1.00; M. Mišica \$0.50; Neža Klarič \$1.00; Katarina Triller \$1.00; Barb. Malinarič \$1.00; Miha Šepc \$1.00; Frank Gorenc \$2.00; Terez. Fir \$1.00.

PROŠNJA.

Prejel sem sledečo prošnjo od doma:

Dobrim srcem iz dobrniške fare v Ameriki.

Tukajšna podružnica cerkve sv. Ave v Šmarju je tako v slabem stanju. Treba nove strehe na zvoniku in popravila cerkvene strehe. Poleg tega so ji pobrali v vojski zvonove takoj, da ima samo še enega malega. Soseska sama nikakor ne zmora, da bi sama vse popravila, ker voda zelo huda draginja. Zato prosijo podpisani Amerikance, da bi oni prispeval po svojih močeh za popravo. Vsekdar se hvaležno sprejme. Darovaj se izroče g. Anton Strniša, 6305 Glass Ave., Cleveland, O., ki jih bo poslal župnemu uradu v Dobrniču.

Župni urad Dobrnič, 15. maja 20.

(Pečat) Župni urad v Dobrniču.

Blaž Rebol, župnik, F. Kresal ključar, A. Šuštaršič ključar.

(Pečat) Županstvo Dobrnič.

Cenjeni rojaki in rojakinje! Kdo se ne spominja prekrasne vinske gorice. Kdo se ne spominja brnečega zvonu, ki nas je klical k molitvi in služb božji. A danes ga ni več. Pel je drugo pesem, prelit v topove. Cenjeni rojaki in rojakinje. Prosim Vas v imenu lepe cerkvice sv. Ane, da prispevate po vaših močeh. Vse darove bom priobčil v listih in imena darovalcev se bodo brala v farni cerkvi v Dobrničah na prižnici. Darove pošljite na Anton Strniša, 6305 Glass Ave., Cleveland, O., ali pa na naše ureduštvo.

PREKMURSKI SLOVENCI!

Gospoda Klekelna "Novine" pišejo

Iz Amerike. Dobili smo glas iz Amerike, da se ništerni naši rojaki dajo zapeljati od vogrskih hujskarcev in da so si ustanovali sojo zvezo, številne glavne namen je grditi našo domovo. Opominjam naše rojake, ki živejo v Ameriki, da se naj ne dajo zapeljati. Mi smo več nej Vogri; žejmo nikaj nemamo zaopraviti. Vsa k svojim: Slovenci k Slovenskem, Vogri k Vogrom — S tem škodijo samomi sebi: 1.) Že sam Bog nam prepove naj ne hujskamo proti oblasti. 2.) To se pa itak bo zvedilo, što je v tistoj zvezi "Zvezda vogrskih Slovencov"; in čo do šteli domo iti, je ne pustijo notri v državo ali pa tudi če pridejo je doma notri zaprejo. — Zato še vas opominjam ednak, premislite si, ka delate. Čitate edini naš list "Novine" in lepi ameriški slovenski list "Edinost", G. M. slovenski dijak z Prekmurja.

Ljudsko štetje v Avstriji je dosegalo 6 milijonov 67 tisoč in 430 oseb; izmed teh jih ima Dunaj sam 1 milijon j42 tisoč in 5 prebivalcev. Število prebivalstva je v tej državi padlo za 227 tisoč oseb ali 3.61%; posebno se je zmanjšalo na Dunaju, v Celovcu in Predarlskem.

Regent Aleksander in Nemci v obmejnih krajih Jugoslavije. V Slovenski se je poklonila regentu tudi deputacija posilinencev in ga nagovorila v nemščini. Regent pa si je nagovor v tem vsakemu Srbu sovražnemu jeziku prepovedal in zahteval, naj se ga nagovori v francoščini. Deputacija slovensko ne zna. Tako je z mahljajem z roko vstavil mariborske Nemce, ki so ga po deputaciji v nemščini koteli pozdraviti.

Ako bi se bil v Mariboru drznil Slovenski nagovoriti kakega avstrijskega princa v slovenščini, bi ga bili Nemci raztrgali na drobne kose in po celem svetu bi razvpili kot najdrznejšega izdajalca. Jugoslovanske oblasti pa še vedno z rokavicami gladijo to svojat, ki je prisodila v minuli vojski vsakemu veleizdajniški sramotni pečat in na tisoče ubogih Srbov spravila na vislice. Koliko časa se bo gojili kačo na svojih prsih?

Regent Aleksander in malo deklete. V Spodnjih Dupljah je regentovo pozornost vzbudilo 3–4-

letno deklete v narodni noši, ki je je mati držala v naročju. Ker mu je dete živahnino mahalo z rokami v počitku, je Aleksander vzel v narodje. "Poglej ga", je dejala mati otroku in dete, ki je spoznalo v regentu svojega prijatelja, se je ozrla regentu v obraz, se ga z ljubkim nasmehom oklenilo okoli vrata in ga poljubilo. Ta prizor je bil nad vse ljubezniv: solze veselja smo videli v očeh navzočih.

Apaško kotlino so 18. julija v smislu mirovne pogodbe zasedle jugoslovanske čete. To je ravan mej Mura in obronki Slovenskih goric s približno 4000 prebivalci. V Apačah je bilo središče nemške hujskarje za Slovenske Gorice; ravno tam je najbolj cvetelo tihotopstvo, ko ga je se daš konec, ko je kotlina prešla v jugoslovanske roke. Vprav zadnje dni so tamkaj snovali Nemci samovpravno apaško deželico: predsednik te nove "države" naj bi bil Hoeltze, mlinar po poklicu. Poslali so deputacijo k medžavezniški komisiji v grad Freudenu, toda med tem so došli jugoslovanski vojaki in — mlinarje vevenite je bilo konec nec.

Iz jeze nad "državnim polomom" Apač so nemški vojaški banditi

V Belgrad je došel po jugoslovenskem poslaniku Vojislav Antonijeviču odgovor italijanske vlade na noto, ki jo je belgrajska vlada poslala v Rim glede dogodkov v Splitu. Šifrirana brzojavka pa je bila takoj počačena, da je docela nerazumljiva. Vse kaže, da so Italijani nalački počvarili brzojavko. Belgrajska vlada je zahtevala nov odgovor.

Amerikanci nepristranski v splitski aferi. Ameriški admiral je vodil preiskavo o splitskih dogodkih in dognal, da Jugoslovanov ne zadeva nobena krivda, pač pa so Italijani izvili nalački. Admiral je pri zaveznički storil potrebne korake, da zapusti italijanska mornarica dalmatinska pristanišča in jo nadomeste angleške in francoske bojne ladje do končno veljavne rešitve jadranskega vprašanja.

Visoke besede se pogosto rabijo, da se zakrijejo nizkotne misli.

AKO ŽELITE DOBITI DRUŽINO, rojake ali nevesto iz starega kraja v Ameriko, hitro in naravnost poslati denar po najnižjem kurzu, isti v stari kraj po najkrašji črti lepo in ugodno, se izvolite obrniti na:

EMIL KISS BANKIR

133 Second Avenue,

New York

Prodajam PAROBRODNE LISTE iz stare domovine naravnost do vsakega kraja v Ameriki. — Izdelujem vsa notarska dela za dobavo svojcev. POTNIKOM V STARO DOMOVINO dobim potne liste in računam SAMO za konzularno prisotjino.

Dobili smo VELIKO ZALOGO KNJIG

NAJRAZLIČNEJŠE VSEBINE, MOLITVENIKOV, POVESTI, SVETO PISMO, PESMARIC, IGER, SPISOV, PARTITUR ZA ORGANISTE, PRIDIG ZA DUHOVNIKE IN DRUGO — KER IMAMO VELIKO NAROČIL ŽE NA ROKAH, ZATO VEMO, DA NAM BODE TUDI TA DRUGA POSILJATEV HITRO POŠLA.

ZATO, ROJAKI, HITITE Z NAROČILI!

Imenik in cenik knjig priobčimo prihodnjic.

Pišite na:

KNJIGARNA AVE MARIA

1849 WEST 22nd STREET

CHICAGO, ILL.

AMERIŠKA SLOVENKA.

Urejuje Miss Marica.

KUHINJA

Ribe. Ako kupuješ mrtve ribe in še sveže, morajo imeti rdeče škrge in ne smejo imeti vpadnih oči. Riba položi na desko, primi jo s papirjem za glavo in ji ostrgaj luskinje. Potem jo odspodaj prereži, vzemi varno iz nje drob ter pazi, da se žolč ne razlije. Ribi odreži plavuti in rep ter jo končno v vodi operi.

Ribja juha. Razbeli v kozi putra in nareži naj korenja, čebule, peteršilja, ohravta, celega popra in ribje glave (ali celo ribo) to vse skupaj počasi pravi. Ko je že nekoliko rumeno, potresi z moko ter prilivaj gorko vodo, prida se tudi drobno zrezan krompir, en paradižnik in kuhaj vse skupaj še eno uro. Nato juho precedi ter daj na juho riž ali ocvrt kruhu.

Ocvrt kruh. Kruh zreži na male kocke, stresi ga v rastepana jajca, v ponvi razbeli masla ali masti, ko je vroča, prideni v jajca pomočeni kruh ter lepo rumeno ocvri.

Ocvrta riba. Lepo osnažene ribe zreži na koščke, osoli jih ter v moki, raztepanem jajcu (ali vodi) in v krušnih drobtinah povajljaj. Ocvri jih na maslu, olju ali masti in postavi na mizo s solato, kislo repo ali tudi z drugo prikuho.

Pecena riba. Potresi nasoljeno ribo, nekoliko z moko ter jo speci na vročem maslu ali olju, v katerega si narezala čebulje. Peči jo moraš hitro v vroči pečici. Pečeno poškropi z limonovim sokom ter jo postavi na mizo z zabeljeno karfijolo ali solato.

Polenovka na laški način. Namerno polenovko skuhaj, jo očedi ter ji odberi kosti in kožo. Na 1 kg polenovke olupi 3/4 kg krompirja, operi ga ter nareži na rezke v kozo (ki drži dna litra) eno plast krompirja, na njo naloži eno plast očiščene polenovke, zopet krompir, na krompir polenovko tako dolgo dokler imaš kaj rib. Med posamezne plasti nasuji 4 stroke zrezane česne in zelenega preteršila, stolčenega popra in soli. Na vrh vseh plasti pa naliž 14 dkg dobrega olja in tri šestnajstinke litra mrzle vode. Nato kozo pokrij s pokrovkom in jo postavi v pečico ter duši eno uro, koncem jo enkrat premešaj. Polenovki se prilega kislo zelje.

Častiti g. urednik: — Tudi jaz sem se namenila pridružiti se urednici Marici. Dobro bi bilo, ko bi se taše žene malo več brigale za branje in pisanje, čeravno nismo tako zmožne, a skozi to bi se marsikaj naučile ena od druge, najsibo že kuhe ali sploh hišnemu delu. Danes, ko je taka draginja je marsikaj nauk dober. Nekatere znajo več, kot druge. Zato pa, ako bi žene malo več doma delale, manj gotovega kupile, ne bi bito vse tako drago.

Ako človek gleda v mesnici zjutraj, kam gre vse to, kruh vsake vrste poharije in pečeno itd., res se more čuditi ali žene ne delajo doma, da se kupi vse gotovo. Toraj vidite, v tem tudi vzrok draginje. Pa še kako se dobi esnažno in še nezdravo in neokusno; zato toliko želodčnih bolezni. Zraven tega, kako se dela s hrano, na primer kruh! Ne rečem vse, ali koliko je takih! Vse je dar ožji in dostikrat manjka takim lju-

SOCIALIZEM.

(Nadaljevanje.)

v vprašanjih in odgovorih.

Spartakus je bil jeden izmed rimskih sužnjev, ki so bili za to odločeni, da so se kot gladijatorji v zabavo občinstva medsebojno klali. Posrečilo se mu je, da je pobegnil in zbral stotisoč mož broječo armada sužnjev in gladiotorjev. Štirikrat je premagal vladine čete, končno pa je podlegel premoči. Slično si je skušalo mnogokrat pomagati reyno, nezadovoljno ljudstvo, katero so imenovali proletarce, pomagati z revolucijo. Od teh revolucij, od teh vporov pa so imeli vedno dobiček in krije edino le njihovi vodje, ali bolje rečeno zapeljivci naroda, ki so ob vseh takih priložnostih postalni visoki gospodje. Mesto d bi ljudstvo doseglo svobodo, mesto da bi ljudstvo bilo deležno sovlade, postal je jeden sam človek neomejen vladar in samodržec. Socijalne razmere starega poganstva pa so postajale vedno slabše. Krščanstvo, ki je ravno ta čas pršlo na svet, ponujalo je revnemu, propadljemu človeštvu zdravila, katera bi je mogla ozdraviti. Oznanjevalo je pred vsem jednakost vseh ljudi pred Bogom in pravo krščansko ljubezen. "Luč je svetila v temi, toda tema ni hotela spoznati." Tri stoletja so cerkev kravovo preganjali, ko je pa končno mogla svobodno dihati, bilo je prepozno, rimske cesarstvo je bilo gnijilo do mozga. Mesto da bi bila takrat vlada sodelovala s cerkvijo, ni imena nujnejšega opravka, kakor skrb kako bi zaslužila cerkev. Ravno ker ni mogla odstraniti socijalnih napak, je požrlo preseljevanje narodov rimske države.

15. Vprašanje: Kake pa so bile socijalne razmere pri starem izraelskem narodu?

Dokler se je izraelsko ljudstvo pokorilo in živilo po Božji postavi, bile so socijalne razmere dobre. Mojzesova postava v starem zakonu ni samo urejevala vere in Božje službe, marveč vse javno družabno življenje. Mnogo postav je bilo izdanih ravno v ta namen, da so varovale nizje sloje pred oblastjo mogočnežev. Zakon je zahteval nepristranske sodnike; oderuštvu je bilo strogo prepovedano. Izraelci so imeli zakone, ki so natančno določali ceno blagu. Jedna postava n. pr. je določala, da se je moral posestvo, ob katero je prišel posestnik brez lastne krvide, vrnil posestniku v takozvanem jubilejnem ali sobotnem letu. Sploh se je izraelskemu ljudstvu dobro godilo, ker je bilo vseskozi navezano na zemljo, na "grunt", torej na poljedelstvo. Na socijalni bedi velikih mest mu ni bilo treba trpeti. Kolikor bolj pa je izraelsko ljudstvo opuščalo Mojzesovo postavo, toliko bolj je padalo v socijalno revščino, dokler ni prišlo po odpadu od vere v Zveličarja končno v socijalno in državno pogubo.

Čudno pri tem je, da se Judje današnjih dni pečajo s tem, kar je polnem nasprotju z njihovim življenjem v Starem zakonu. Sovražijo poljedelstvo in ljubijo oderuštvu, in na ta način delajo na mnogih kri proti izboljšanju socijalnih razmer.

16. vprašanje: Kake so bile socijalne razmere v krščanskem srednjem veku?

V splošnem so bile prav dobre. Pogosto boste slišali in čitali o "neumnem, mračnjaškem" srednjem veku v primeri z "razsvitljenoščjo" naših časov. Toda čim bolj proučujemo resnično zgodbino srednjega

veka, tem bolj uvidevamo, da so bile socijalne razmere srednjega veka dobre, in da je bilo ljudstvo v mnogih ozirih mnogo na boljem, kakor je dandanes. Seveda tudi takrat ni bilo vse tako, kakor bi moral biti, i negotovo je bilo tudi takrat priložnosti dovolj za reševanje socijalnega vprašanja. Jedno stvar pa moramo priznati srednjemu veku brez oponkanja, da je po edino pravi poti hotel rešiti socijalno vprašanje, in sicer na podlagi krščanskih načel. Kjerkol se je cerkev lahko svobodno gibala, kjerkoli je lahko sodelovala pri rešitvi socijalnega vprašanja, povsod se je izkazala kot "pot, resnica in življenje", to je resnica, ki se ne da izpodbiti, ki nam jo daje "mračnjaški" srednji vek glede socijalnih reform.

Ako hočemo govoriti o socijalnih razmerah, razdeliti moramo srednji vek v dve dobi:

1. V dobo takozvanih fevdalnih držav.

2. V dobo svobodnih mest.

Takozvani fevdalni ali vazalni sistem je bil v splošni navadi. Vrhovni gospodar je bil cesar ali kralj. Ta je imel svoje vazale, ki so del svoje zemlje prejemali od kralja nekako "v najem". Ti vazali imel so zopet svoje pod-vazale, ki so zopet prepremu ljudstvu oddajali zemljišča svojih gospodarjev. Ta sistem je imel svoj izvor še iz starih germanskih časov, in nižji sloji takrat še niso imeli take prostosti, kakor razumejo prostost dandanes. Toda tem se veliko bolje godilo, kakor na primer najemnikom našega časa. Zemljišča, katera so "najeli," so navadno lahko podedovali, ostala so v eni in ime rodbini odvzeti. Demenč, teb nič rodbini odvzeti. Deželni gospodar — vladar — je bil istočasno varuh najemnikov, moral je skrbeti za njihov telesni in dušni dobrobit. Varovati jih je moral pred vsakim izkorisčanjem, braniti jih je moral s svojim življenjem n krvjo. Razum tega je bil odgovoren podvazal vazalu, in ta zopet cesarju. In cesar sam se je moral zagovarjati pred papežem, ako je ljudstvo dvignilo proti njemu kako obtožbo. Ves ta sistem je preveval duh krščanstva. Posebno krasno je bilo to videti v takratnem običaju, takozvanim "vitezkim udarcem". Kdor je hotel dobiti kako posestvo od cesarja v načem, moral je postati prej "vitez". Kandidat za vitežki stan je moral prečuti celo noč v molitvah, moral je potem prisči na evangelij, da bo rabil moč vedno v obrambo revezev, vdov in sirot, in da bo kaznoval zločince. Skrb za reveže takrat ni bila v rokah ali opravilo policije ali države, ampak duhovniki in samostani so moral skrbeti za reveže. Da so mogli živeti, dobivali so duhovni desetino, to je deseti del poljskih priedelkov; od tega pa so morali pobrati četrtnino za reveže.

17. Vprašanje: Kedaj pa so se spremenile socijalne razmere v srednjem veku?

V 15. in 16. stoletju, v dobi renesance in reformacije.

18. Vprašanje: Kaj razumemo pod dobo renesance?

Pod dobo renesance razumemo oni čas, v katerem so se ideje poganskega starega veka zopet pojavitve. Beseda "renesanca" je francoska, "renaissance" (izg. renesans) in pomeni v slovenskem jeziku toliko, kakor "prerojenje". Besedo rabijo splošno, da označijo čas, v katerem so učenjaki spravili spise starih Grkov in Rimljakov na dana. Na ta način je prišlo marsikaj dobrega in krasnega, kar se je tekom časa izgubilo, zopet na dan in v veljavno žalibog

oživelje je zopet mnogo poganskih, nezdravih idej, ki so se zopet jih hitro razširile, ki so škodovale veri, pokvarile hravnost in povzročile v političnih, socijalnih in verskih razmerah velik preobrat.

19. Vprašanje: Kaj razumemo pod dobo reformacije?

Pod dobo reformacije razumemo čas od leta 1500—1600, ko je velik del krščanstva odpadel od katoličke veri in si privzel novo, protestantsko ali reformirano vero.

Beseda reformacija je latinskega izwora in pomeni toliko, kakor "izboljšanje." To besedo so rabili povzročitelji verskega razkola, da bi njihov nauk imel lepše ime. Njihov nauk pa ni bil nikako "izboljšanje" katoličke veri, ampak čisto kriva vera in odpad od stare veri.

20. Vprašanje: Kake posledice pa ste imeli renesanca in reformacija na socijalne razmere?

Renesanca in reformacija ste polnoma spremnili socijalne razmere in jih bistveno poslabšali.

Renesanca je spravila v politiki zopet stari državni absolutizem do veljave, namreč oni napačni, krivi nauk, po katerem je država edini in vrhovni gospodar v ljudskem življenju. Pri tem so širili pogubni nauki, da je v političnih in državnih zadevah dovoljeno vsako sredstvo, da je le vladajoči stranki v kripti. To nekrščansko in pogubno načelo je prišlo seveda kakor nalač takratnim knezem in vladarjem. Z največjim veseljem so uvedli zopet staro rimske pravo, ki je sicer na zunaj v državne uprave privedlo lepši red, ki je pa na drugi strani starodavne pravice in svoboščine ljudstva v kratki času popolnoma zatrlo. Največ je k temu pripomogla reformacija, da se je pokvarilo ljudstvo, da so nastale socijalne težkoči. Sicer je Martin Luter pridigoval o svobodi kristjanov in grmel z vso silo proti redni cerkveni oblasti. Ko pa sta ga poklicala papež in cesar vsled njegovih pogubnonskih naukov na odgovor, zatekel se je pod varstvo svetnih knezov, ki so se pridružili njegovemu nauku. On jim je dovolil, da so pobrali vse cerkveno premoženje, premoženje, ki je bilo last ubožnih zakladnic, in je izjavil, da imajo knezi v vseh stvareh v smislu in na podlagi "evangelija" vrhovno, nemejeno oblast. Ko je pozneje nezadovoljno ljudstvo zahtevalo "evangeljsko svoboščino" in hotelo deliti z bogataši, tedaj je napisal Luter svoj list proti "ropajočim kmetskim četam." Zahteval je od knezov, da naj kmety, ki so se pričeli povsod puntati, pobijajo kot "stekle pse", in je celo trdil, da si bodo s takimi čini veliko ložje zasluzili nebesa, kakor pa z molitvijo. Knezem in "gospodi" je dovolil Luter vse, preprostemu ljudstvu je pa oznanjal pokorščino. Zanimivo je, kar piše sam: "Jaz Martin Luter, pobil sem v puntu vsekm kmete, ker jaz sem jih ukazal pomoriti; vsa njihova kri je na moji glavi. Toda jaz jo zavračam na našega Boga, ker mi je ukazal tako govoriti."

Po vsesokolski slavnosti v Pragi. Češki Sokol je zagrizeno svobodnem in najhujši sovražnik Cerkve. Ko so prišli na tabor tudi krščanski Sokoli iz Amerike, niso bili sprejeti. Pač pa so se slovenski sokoli bratili z talijanskimi v Pragi. In ti ljudje katoličkemu življu v Jugoslaviji očitajo brezdomovinstvo!

Na Vranjskem je umrl 5. julija notar Mihael Jezovšek.

DRS. HOLLANDER & DR. H. O. STERN Dentists

1355 E. 55th St. *vogal St. Clair Ave.*
NAD LEKARNO.

Ure od 9. dopoldne do 8. zvečer. Zaprt ob sredah popoldne in ob nedeljah.

STAR THEATRE
CANONSBURG'S FRIENDLY PLAYHOUSE.

KRIŽARJI.

Zgodovinski roman v štirih delih.

Spisal: H. Sienkiewich.

Poslov.: Podravski.

(Dalje.)

Zidram iz Maškovic, Povala iz Tačeva in Zbišek so se nahajali ne-prestano pri velikem mojstru, kateri je bil jako radoveden, kak vtič na-pravi, zlasti na Zindrama, križarska moč, ko jo bo videl od blizu. Velike-mu mojstru je bilo mnogo na tem, da Zindram iz Maškovic ni bil le hraber vitez, strašen v dvoboju, mar-več tud nenačadno zkušen vojak. V vsej deželi ni nikče znal voditi tako pametno vojske nego on, ravnati z bitko, graditi kako trdnjava, ali na-praviti most čez široko reko, z eno besedo: nikomur niso bile tako zna-ne bojne znanosti kakor njemu. Ve-liki mojster je vedel, da je pri kralje-vem posvetovanju mnogo veljala njegova beseda ter si je mislil, da gotovo za dlje časa odnese vojno, ako ga iznenadi z veličino križarske moči in z leskom križarskega bogastva. Pred vsem drugim pa je sam pogled na Marburg mogel napolnit s strahom vsakega Poljaka, kajti s to trdnjava se ni mogla kosati nobena druga trdnjava na svetu. (Marburg je popolnoma razdrž Friderik II., pruhki kralj, po propadu poljske lju-dovlade.) Vitezi so zagledali že od daleč mogočne utrdbe in stolpe, ki so se odbijali na obnobju. Dan je bil povsem jasen, zato se je vse dobro videlo; in ko so ladje dospele bliže, se je zalesketal še močnejše cerkevni stolp pri višokem gradu, kakor tudi visoko obzidje, sloneče drugo na drugem. Obzidje je bilo narejeno ve-činoma iz opeke ter prevlečeno s siv-kasto belim omptom, katerega so znali pripravljati samo križarski zidarji — Velikost tega obzidja je nadkrijevala vse, kar so poljski vitezi doslej videli. Zdeleno se jem je, da ondi rastejo stavbe na stavbah, tvo-reč tako nekako goro, katere teme je bil stari grad, vznove je pa Prednja.

V tem oraškem gnezdu oboroženih redovnikov je tičala taka mač in

sila, da se je lice velikega mojstra nekoliko zjasnilo, ko ga je zagledal.

"Ex luto Marienburg", (iz blata je Marburg), reče, obrnivši se k Zindramu, "toda tega blata ne razde-re človeška moč."

Zidram mu ne odgovori, temveč samo molče ogleduje utrdbe in o-gromno obzidje, opremljeno z visoki napisom.

Konrad von Jning doda čez ne-kaj časa:

"Kaj poročete o tej trdnjavi vi, go-spod, ki vešte, kaj so trdnjave?"

"Meni se zdi, da je ta trdnjava ne-premagljiva," odvrne nekoliko zami-sljen poljski vitez, "toda . . ."

"Toda kaj! Kaj morete grajati na njej?"

"Toda vsaka trdnjava mora spre-meniti svoje gospodarje."

Velikemu mojstru se naježijo o-brvi.

"Kako si vi mislite to?"

"Jaz si mislim, da so sodbe in po-ta božja skrita človeškim očem."

In znovič jame zamišljen ogledo-vati obzidje. Zbišek, kateremu je Po-vala prevel njegov odgovor, pa ga pogleda z največjim začudenjem. V tem hipu se mu je predocila velika podobnost med Zindramom in Žmud-skim poveljnikom Skirvoillom. Oba sta se odlikovala z jako debelimi gla-vami, ki sta bili kakor zabiti med krepka ramena, ter sta imela neko-liko izbočene noge.

To pomeni da bi Jugoslovani morali zapustiti Radgono in okolico na levem bregu Mure, izprazniti Šipje in še dve obmejni občini. Obmejna komisija bi najbrž določila dan iz-praznitve in jo nadzorovala.

Ako pa ostanejo v veljavi poobla-stila, ki jih daje tej komisiji mirovna pogodba, bo moralna zavezniška komisija še enkrat pretresti radgon-sko vprašanje. Izogniti se mu ne bo mogla. Jugoslavija ima tu velevaž-ne gospodarske interese. Ona vzal in ne premaganec, da bi zavezniki ne upoštevali teh interesov nji ne dali možnosti, da jih dokaže. Ako je teritorialna spremembra v tej obliki neizvedljiva zahteva pa gotove pred-pravice. Dvomimo, da bi angleški in francoski zastopnik dajal prednost

Konrad ga začuden pogleda.

"Jaz vas ne razumem."

"Kaj je srce v mestu drugega, a-ko ne cerkev? A naša stolna cerkev je tfikrat večja od vaše."

Po teh besedah je pokazal na za-res neveliko grajsko cerkev, na kateri se je lesketal v presbiteriju kip Device Marije.

(Dalje prihodnjic.)

VAŽNO NAZNANILO.

Dr. J. V. Zupnik, ki je imel svoj zdravniški urad na 6127 St. Clair Ave. nad pet let, bo preselil svoj urad v sosednjo hi-šo v 6131 St. Clair Ave. prvega avgusta. Od tedaj naprej ne bo več uradoval v starih prostorih. Dr. Zupnik se je preselil v Knausovo poslopje, kjer je Knausova dvorana. Urad bo rav-no pod dvorano na oglu St. Clair Ave. in East 62nd St., nad uradom denarnega zavoda The New Bank.

Glavni ugod bo na vogalu dvainšesdesete ulice, kakor v Knausovo dvorano. **Pazite na napis!**

Dr. Zupnik je uspešno opravljal zobozdravniško delo nad pet let v svojem starem prostoru. Sedaj se seli samo v sosed-nje poslopje, kjer bo imel najboljše opremljen zobozdravniški urad. Tu bode izvrševal vsa zobozdravniška dela kakor: zlate kapice, krone (Crowns) na slabé zobe, mesto izdrnih deval v usta nove po načinu "mostičkov" (bridgework) nagni-te bode zalival, izdiral zobe brez bolečin, deval novo zobovje po načinu "ploščic" (plates).

Dr. Zupnik zdravi vsakega bolnega osebno; nikoli ne na-jame kakega drugega zdravnika praktikanta, da bi se učil na bolniku; vedno se zanima zanje sam, kar vam jamči, da boste najbolje postreženi.

Vsi Slovenci v Clevelandu priporočajo Dr. Zupnika. Več jih pride tudi iz Collinwooda, Nottingham, West Parka in Newburga.

Dr. Zupnik je naročil, da se to tiska, samo zato, da ga oni lahko najdejo, ki iščejo njegove pomoči; da ga najdejo po pr-vem avgustu v njegovem novem zobozdravniškem uradu na St. Clair Ave. in E. 62nd St., v Knausovem poslopju, pod dvo-rano in nad banko. **Glavni ugod na E. 62nd St., kakor za dvo-rano.**

Dr. J. V. Zupnik
ZOBOZDRAVNIK
6131 St. Clair Avenue

OBMEJNA KOMISIJA.

Mirovna pogodba z Avstrijo je stopila v veljavo. Med Jugoslavijo in avst. sosedji nastopi mirovna stanje. Kar je navzela preteklost, se razveže; kolikor bo priporočala bo-dočnost, se zopet naveže. Neodvisna je izbira ter po prosti volji.

Tri mesece po uveljavljenju mirovne pogodbe bo na Koroškem ple-biscit. Jugoslavija zre tja in so mirni. Slovenski Korošec je, nvala Bo-gu, spoznal, kaj hočejo Nemci; do-bit ga v pesti in potem iztrebiti. Po-zna pajka, ki se sladka muham, da jih dobri v svojo mrežo.

Tekom 14 dni po nastopu mirovnega stanja pride na meje posebna zavezniška komisija. Obmejna komisija ima nalogu, takoreč postaviti mejnike med dvema državama meja šema. Na nekaterih točkah mora še le na licu mesta določiti mejno črto, na drugih pa uvaževati posebne go-spodarske interese, k jih mirovna pogodba ne predvideva. Samo gospodarske interese; narodopisni ne pridejo v poštev.

Zadnje dni se je nemškoavstr. zu-nanji urad pritožil zoper skrčenje pravic te komisije. Vrhovni svet je baje odredil, da nimajo komisija pravice spremenjati meje v korist ene ali druge države. Na severni meji bi daljost ostal status quo.

To pomeni da bi Jugoslovani morali zapustiti Radgono in okolico na levem bregu Mure, izprazniti Šipje in še dve obmejni občini. Obmejna komisija bi najbrž določila dan iz-praznitve in jo nadzorovala.

Ako pa ostanejo v veljavi poobla-stila, ki jih daje tej komisiji mirovna pogodba, bo moralna zavezniška komisija še enkrat pretresti radgon-sko vprašanje. Izogniti se mu ne bo mogla. Jugoslavija ima tu velevaž-ne gospodarske interese. Ona vzal in ne premaganec, da bi zavezniki ne upoštevali teh interesov nji ne dali možnosti, da jih dokaže. Ako je teritorialna spremembra v tej obliki neizvedljiva zahteva pa gotove pred-pravice. Dvomimo, da bi angleški in francoski zastopnik dajal prednost

obmejnem hajlovcem, čijih glasilo piše v zadnji številki: "Združenje Avstrije z Nemčijo je iz političnih narodnostnih in gospodarskih vzro-kov nujna potreba, za živiljenjsko v-prašanje ne samo za nemškoavstrijsko ljudstvo!"

Položaj na severni meji se lahko za Jugoslavijo samo izboljša. Niče-sar ni dobila po krivici, to, kar ima, je slabo zadoščenje za velikanske iz-gube vsled ponemčevanja.

Za severnimi mejami stoji močna jugoslovanska država. Stoji njen v-ladar, njena armada, njena vlada, njena gospodarska moč. Stojijo vši, ki si vstali iz suženjstva na strah Nemcov in drugih sovragov. Zma-goslaven pot regenta Aleksandra ji je znova potrdil jedinjenje in zunanjjo in notranjo moč.

ZA SMEH IN KRATEK ČAS.

Starost — bolezen: Nič si ne de-lajte skrbi zaradi tega, da vaša žena na malo bol težko čuje; to pride od starosti. — "Ah, gospod doktor, do-povejti ji to vi sami."

Mačja zgodba: V malomestnem lističu smo čitali oglas iz 1. avgusta: "Bogato nagrada dobi, kdor bi mi vedel povedati tistega človeka, ki je s kamenjem poškodoval mojo lju-bo mačico "Mizzi."

Evlija Okoren, Vrtna ul. 4.

Na drugi strani isti dan:

Svarilo: Če posestnik ali posesti-nica črno - belo pisane mačke takoj danes ne poskrbi, da ta žival ne bo več hodila v moj vrt škode delat, bom jo kratkomalo vstrelil.

Florijan Krivec, Vrtna ul. št. 5.

Drugi dan, 2. avgusta:
"Kupi se flobert puška, pripravna za uničevanje nepotrebnih, škodljivih živali."

F. K. Vrtna ulica št. 5.

Isti dan:
Zgubila se je, ali bila vkradena črno bela mačka, zvesta, čista, ljubez-

niva živalica, ki ji je "Mizzi" ime. K dor jo prinese nazaj, dobi veliko na grado.

Evlilja Okoren, Vrtna ul. 4.

V istem listu, na drugi strani:

Pozor: Vkusna, sveža zajčja pe-čenka danes pri "Zlatem Orlu."

Vrtna ulica št. 6.

Nov klobuk: Žena: V prodajalni so mi rekli, da s tem klobukom za 10 let mlajša zgledam.

Mož: Zakaj nisi dveh kupila?

Ojoj: **Oče:** "Kaj pravi pa zdaj učitelj o tvojih nalogah, odkar jih jaz popravljam?"

Sin: "Danes mi je rekel: iz tvojih nalog vidim, da si vsaki dan bolj ne-umen."

Sosedov pes: Čujevi vi, gospod so sed, vaš pes je danes mojo tašco vgriznil.

Tako? — lepo prosim, oprostite! — upam da ne bode nič hudega. — Pa saj mi zaradi tega ne bote delali kakih sitnosti pri sodniji, kaj?

Nikakor ne, — nasprotno, prosil bi vas, prodajte meni vašega psa.

Dva soseda: "Rad bi vedel, zakaj je moj sosed nad meno v II. nad-stropju tako slabe volje; še pogledal me ni, ko sem ga v jutru pozdravil.

Lahko je po pravici nevoljen: ravo-dno danes, so morali začeti želežničarji štrajkati, ko je hotela odpota-vati njegova tašca.

RADA BI ZVEDELA
kje se nahaja moja sestra.
MRS. KATIE ŠIME

Zivela je v So. Chicago, Ill. ka-kor sem čula, se sedaj baje nahaja v Jolet, Ill. Cenjene rojake prosim, da, ako je komu znano kje se nahaja naj mi blagovoli naznamenit njen naslov. Ako pa sama to čita, jo pro-sim, da se mi javi, ker jšimam spo-ročiti važne stvari iz starega kraja.

Moj naslov je:

Mrs. Lucija Kure
1849 Allport Street, Chicago, Ill.

JAVNA ZAHVALA! Cenjeni g. J. Wahčič: — Jaz sem rabila Vašo hvale vredno ALPENTINKTURO za lase za katero se Vam najlepše zahvalim, lasje so mi takoj prenehali spadati in so mi gosti dolgi in krasno narastli, želim Vas priporočati vsakemu, kateri bo v taki potrebi ko sem bila jaz, da nisem rabila Vaše tinkture bi vse lase zgubila, zatoraj se Vam še enkrat lepo zahvalim, Vaša tojakinja.

Mrs. Anna Beketich, 314 Second Ave. Johnstown, Pa. Alpenpomada za moške brke in brado, Bruslintinktuра za sive lase od katere postanejo moškim in ženam popolnoma naturni lasje kakoršne ste v mladosti imeli. Wahčič Fluid ozdra-vi vsaki najstariji Revmatizem, kostobil, Rane, opeklne, bule, turove, kraste, grinte in lišaje, potne noge, kurje očesa, bradovice, debelo kožo na nogah in ozebljine, vse tej bolezni se v 3 dneh popolnoma ozdravijo.

Pišite takoj po cenik in krasni žepni KOLEDAR, za leto 1920 pošljem popolnoma zastonj.

JAKOB WAHČIĆ
6702 Bonna Ave N. E. Cleveland, O.

ROJAKI

Ki želite dobiti sorodnike iz starega kraja, pišite nam za pojasnila, ki jih damo vsakemu popolnoma brezplačno..

VARNO IN ZANESLJIVO
POŠILJAMO

.... Denar v stari kraj najhitreje in najceneje.
ROJAKOM! Ki žele potovati v stari kraj, preskrbi-mo potne liste.

IZVRŠUJEMO VSA NOTARSKA DELA:

..... **MICHAEL ŽELEZNİKAR**

Notary Public
VSA PISMA NASLAVLJAJTE NA:
"EDINOST" 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.